

องค์ความรู้ชุมชนทำน้ำสามเสนซึ่งมีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน

ลงพื้นที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐ (รอบที่ ๑)

สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการลงพื้นที่

๑. ประเด็นที่ชุมชนนำเสนอประวัติความเป็นมา
๒. คณะกรรมการชุมชน
๓. สถานที่สำคัญ / บุคคลสำคัญ ของชุมชน
๔. ภูมิปัญญาที่เคยมี และปัจจุบัน
๕. อัตลักษณ์ที่สูญหายและอยากให้มีการอนุรักษ์

๑.ประวัติความเป็นมาของชุมชนทำน้ำสามเสน

ชุมชนทำน้ำสามเสน ตั้งอยู่ในเขตดุสิต ประกาศเป็นชุมชนที่จัดตั้งตามระเบียบกรุงเทพมหานคร เมื่อปี ๒๕๓๕ชุมชนตั้งอยู่ ตรงข้ามวัดประสาธตบุญญาวาส ถนน ดาวช่าง แขวง วชิรพยาบาล ซึ่งเป็นกลุ่มเขต ๑. กลุ่มกรุงเทพกลาง

ชุมชนทำน้ำสามเสน มีประชากรชายจำนวน ๘๓๖ คน และประชากรหญิงจำนวน ๙๙๕ คน รวมเป็น ๑,๘๓๑ คน ชุมชนทำน้ำสามเสน มีจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๔๒๐ ครัวเรือน โดยมีบ้านจำนวน ๓๕๕ หลัง ชุมชนทำน้ำสามเสน มีกรรมการชุมชน คน

ประชากรชาย: ๘๓๖ คน ประชากรหญิง: ๙๙๕ คน ประชากรรวม: ๑,๘๓๑ คน

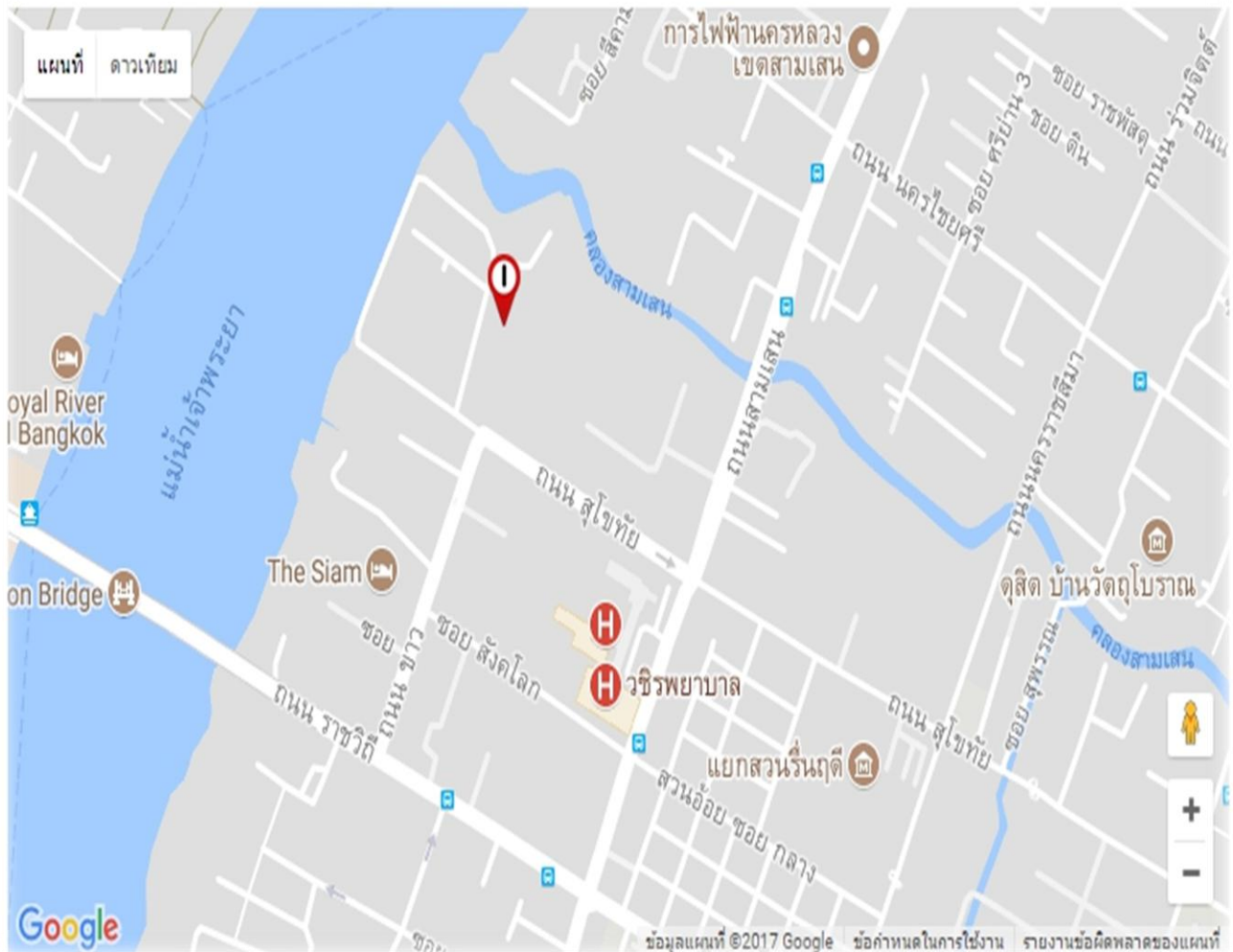
จำนวนครัวเรือน: ๔๒๐ ครัวเรือน จำนวนบ้าน: ๓๕๕ หลัง

ที่มา: ข้อมูลชุมชนที่จัดตั้งตามระเบียบกรุงเทพมหานคร

ลักษณะของพื้นที่ชุมชนและอาชีพ อาณาบริเวณทิศเหนือ จรดคลองสามเสน , ทิศใต้ จรด มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช , ทิศตะวันตก จรดแม่น้ำเจ้าพระยาและวัดเทพนารี วัดเทพากร , ทิศตะวันออก จรด วังศุโขทัย วัดประสาธตบุญญาวาส ถนนสุขุโขทัย และด้านหลังวชิรพยาบาล ชุมชนทำน้ำสามเสน ชุมชนย้อนยุคที่ซ่อนตัวอยู่กลางใจเมือง ริมแม่น้ำเจ้าพระยา บนถนนชื่อ ดาวช่าง เปี่ยมไปด้วยมิตรไมตรีและความกลมเกลียวเข้มแข็งของชุมชน นิเวศทางสังคม แง่มุมประวัติศาสตร์ ชุมชนมีประวัติตั้งรกรากมากกว่า ๙๐ ปี บนที่ดินของ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ อดีตอันรุ่งเรืองของทำน้ำสามเสน ที่นี้เคยเป็นท่าทรายของกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นวัสดุสำคัญในการสร้างและความเจริญก้าวหน้าของเมือง ในยุคเศรษฐกิจเฟื่องฟู มีตลาดเช้าที่คึกคัก ร้านยาโบราณ ร้านทอง ตลาดใหญ่ริมแม่น้ำในลักษณะห้องแถวไม้คล้ายเมืองสามชุก สุพรรณบุรี มีอยู่ต่อเรือซึ่งปิดกิจการไปแล้วเมื่อ

ถนนและรถบรรทุกเข้ามาแทนที่การใช้เรือและคมนาคมทางน้ำ คลองเล็กจากแม่น้ำที่เคยมีเรือเข้า-ออกจากแม่น้ำไป
ยังอู่ต่อเรือ บ้านเรือหลังสุดท้ายก็ยังคงอยู่และใช้พักอาศัย ศูนย์รวมทางจิตใจ คือ หลวงปู่ทวด วัดประสาธตบุญญา
วาส ซึ่งมีอายุเก่าแก่กว่า ๑๘๓ ปี สร้างเมื่อปีพ.ศ. ๒๓๗๖ ในสมัยรัชกาลที่ ๓ เดิมชาวบ้านเรียกว่า วัดขวิด เนื่องจาก
มีต้นมะขวิดเป็นจำนวนมาก ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๔๘๗ เปลี่ยนชื่อเป็นวัดบุญญาวาส นอกจากนี้ยังมีศาลเจ้าจีนอยู่ใกล้ๆ
กัน ชาวชุมชนมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ทั้งไทย จีน และฮินดู อยู่ร่วมกันด้วยความไว้วางใจ เป็นเพื่อนบ้านกัน
ตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย ท่าเรือข้ามฟากแม่น้ำไปยังวัดเทพนารี วัดเทพากร บางพลัดได้ ผู้คนมีความคุ้นเคยกับชุมชน
ชาวเรือด้วยกัน คือ ชุมชนสีคาม ศาลเจ้าแม่ทับทิม มิตตคาม ๑ และ ปัจจุบันท่าทรายเลิกไป เพราะมีเรือยนต์ขนาดใหญ่
ทดแทนเรือไม้ที่เคยขนทราย และรูปแบบการค้าขายวัสดุก่อสร้างเปลี่ยนไป ไม่มีตลาดสดแล้ว อาชีพหลัก
ค้าขายและทำงานทั่วไป ชุมชนทำน้ำสามเสน ถนนดาวช่าง นับเป็นอีกชุมชนต้นแบบของโครงการพัฒนาริมฝั่งแม่น้ำ
เจ้าพระยาที่มีศักยภาพในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวและบริการค้าขายรองรับคนในพื้นที่ใกล้เคียงโดยอยู่ติดกับ
มหาวิทยาลัยมหินทราธิราชและวชิรพยาบาล พัฒนาผลิตภัณฑ์เด่นของชุมชน เช่น หน้าเชียงโอเลี้ยง ๑๐๐ ปี ข้าวต้ม
ปลาโอชา

แผนที่ตั้งของชุมชนทำน้ำสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ

ทิศเหนือ จรดคลองสามเสน , ทิศใต้ จรดมหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช , ทิศตะวันตก จรดแม่น้ำเจ้าพระยา และวัดเทพนารี วัดเทพากร , ทิศตะวันออก จรดวังสุโขทัย วัดประสาธตบุญญาवास ถนนสุโขทัย และด้านหลังคณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

๒.คณะกรรมการชุมชนทำน้ำสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ

๑. นายวีรศักดิ์ หาญโชคชัยสกุล	ประธาน / หัวหน้าโซน ๑
๒. นายสุรินทร์ สุกุล	ประธาน / หัวหน้าโซน ๙
๓. นางสาวตี๋ม กล้าโพ้ง	ประชาสัมพันธ์
๔. นางสาวดวงกมล มีบรรดิษฐ์	กรรมการออมทรัพย์ / หัวหน้าโซน ๖
๕. นายพัฒนศักดิ์ จันทร์ไทย	กรรมการออมทรัพย์ / หัวหน้าโซน ๑๐
๖. นายวิทยา แซ่ซิ้ม	หัวหน้าโซน ๒
๗. นายเศรษฐพงษ์ จิตติเลิศพฤติ	หัวหน้าโซน ๕
๘. นายกิตติ ธเนศธาดา	หัวหน้าโซน ๑๘
๙. นายณัฐพร ศิริพจนากุล	กรรมการชุมชน
๑๐. นายทศพร บังอร	กรรมการชุมชน
๑๑. นางมัลลิกา เจริญธรรม	กรรมการชุมชน
๑๒. นางมณฑา หาญประสิทธิ์คำ	กรรมการชุมชน
๑๓. นายธันวา ศรีสวัสดิ์	ผู้แทนสำนักงานทรัพย์สินฯ

๓.สถานที่สำคัญของชุมชนทำน้ำสามเสน แขวงวชิรพยาบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ

วัดประสาธตบุญญาวาส

หลวงปู่ทวด วัดประสาธตบุญญาวาส

ศาลเจ้าพ่อตันโพธิ์

การลงพื้นที่สัมภาษณ์ประชาชนในชุมชนทำน้ำสามเสน วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ความเป็นมาของชุมชนท่าน้ำสามเสน

สามเสน

เป็นชุมชนเก่าแก่ของกรุงเทพแห่งหนึ่ง ในอดีต บริเวณนี้ถือเป็นสถานที่ห่างไกลจากพระนคร ช่วงสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประชากรเพิ่มมากขึ้นกว่าในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ขยายเขตพระนครออกไปทางทิศตะวันออก จนถึงทุ่งวัวลำพอง ทุ่งส้มป่อย และทุ่งสามเสนบริเวณย่านสามเสนจึงมีเรื่องราวเก่าแก่เอนประกฏอยู่หลายแห่งทั้งในนิทานปรัมปราเล่าสืบต่อกันมาถึงเรื่องพระลอยน้ำ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อ สามแสน หรือ สามเสน

พระลอยน้ำที่สามเสน

มีเรื่องราวที่เล่าขานสืบต่อกันมาว่า กาลครั้งหนึ่ง มีพระเจ้าไตรตรึงษ์ ครองเมืองพระนครโยธยา มีพระราชธิดาทรงพระสิริโฉมงดงาม ความงามของพระองค์เลื่องลือไปทั่ว จนเจ้าชายไชยสงคราม โอรสของผู้ครองหัวเมืองฝ่ายเหนือ เสด็จลงมาลักลอบได้เสียกับพระราชธิดา เมื่อความรู้ถึงพระเจ้าไตรตรึงษ์ว่า เจ้าชายแปลงกายเข้ามาทางท่อน้ำ จึงทำลอบดักไว้ เจ้าชายจึงติดลอบสิ้นพระชนม์ เมื่อพระสหายเจ้าชายทราบข่าวจึงลงมาแก้แค้น โดยแปลงกายเป็นพระพุทธรูปองค์ใหญ่ลอยน้ำมาถึงเมืองโยธยาก็หยุดนิ่งไม่ลอยต่อไป พระเจ้าไตรตรึงษ์ให้ฉุดพระพุทธรูปไว้ แต่ไม่สำเร็จ จนกระทั่งพระพุทธรูปลอยมาถึงตำบลบางกอก ผู้คนพากันแตกตื่นช่วยกันฉุดพระพุทธรูปอีกแต่ก็ไม่สำเร็จ จนในที่สุดต้องระดมคนจำนวนถึงสามแสนคนจึงสามารถฉุดพระพุทธรูปขึ้นมาได้ แต่พระพุทธรูปปรากฏอยู่เพียงชั่วครู่ก็หายไป นับแต่นั้นมาผู้คนจึงเรียกสถานที่นี้ว่า สามแสน ซึ่งต่อมาคงกร่อนเหลือเพียง "สามเสน" เท่านั้น

เมื่อครั้งที่สุนทรภู่ กวีแห่งรัตนโกสินทร์ เดินทางโดยเรือไปยังพระพุทธรบาท เมื่อปลายปี พ.ศ.๒๓๕๐ ก็ยังได้กล่าวถึงความเป็นมาของชื่อสามเสนไว้ใน นิราศพระบาท ว่า

ถึงสามเสนแจ้งความตามลำเนียง เมื่อแรกเรียกสามเสนทั้งกรุงศรี
ประชุมจุดพุทธรูปในวาริ ไม่เคลื่อนที่ชลธารบาดาลดิน
จึงสถาปนามสามเสนเป็นชื่อคั้ง เออชาวกรุงกลับเรียกสามเสนสั้น
นี้หรือรักจะมิน่าเป็นราดิน แต่ชื่อดินเจียวยังกลายเป็นหลายคำ

หลวงพ่อสามเสน การกลับมาของตำนานพระลอยน้ำ

หากเราข้ามถนนสามเสนมายังฝั่งตรงข้ามเอื้องกับวชิรพยาบาล จะพบหลวงพ่อสามเสนประดิษฐานอยู่ในซุ้มหน้าสถานีตำรวจสามเสน เรื่องราวของหลวงพ่อดีมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๐๖ เมื่อชาวบ้านที่รับจ้างขนอิฐ ทราย อยู่บริเวณทำน้ำสามเสน ได้พบพระพุทธรูปไม้ลอยน้ำมาติดที่ท่าน้ำ จึงแจ้งให้ นายทองอ่อน บุญกลิ่น เจ้าของท่าทรายสามเสนทราบ เล่ากันว่าผู้คนที่ระดมกันมากกว่าสามสิบคนกลับไม่สามารถยกพระขึ้นจากน้ำได้ ทั้งๆ ที่องค์พระพุทธรูปก็มีได้ใหญ่โต จนมีผู้ทักขึ้นว่าต้องทำพิธีบวงสรวงเสียก่อน การอัญเชิญองค์พระพุทธรูปขึ้นจากน้ำจึงเป็นไปได้โดยง่ายดาย จากการสันนิษฐานของผู้รู้ พระพุทธรูปองค์นี้เป็นพระปางห้ามสมุทร สมัยต้นรัตนโกสินทร์ แยกจากแก่นโพธิ์ สภาพองค์พระเมื่อขึ้นจากน้ำชำรุดมาก พระกรและพระบาททั้งสองข้างหักหายไป ปลายพระเกตุมาลาชำรุด ทิวทั้งองค์มีสีดำสนิทเหมือนเคยลงรักมาก่อน ชาวบ้านและตำรวจ พร้อมด้วยผู้มีจิตศรัทธาจึงช่วยกันบูรณะซ่อมแซมองค์พระให้สมบูรณ์ แล้วนำมาประดิษฐานไว้บนสถานีตำรวจสามเสน ผู้คนทั่วไปจึงขนานนามว่า “หลวงพ่อสามเสน”

ต่อมาในปี พ.ศ.๒๕๓๓ ทางสถานีตำรวจนครบาลสามเสนได้นำองค์พระลงมาประดิษฐานไว้ที่
ซุ้มด้านหน้า สน. เพื่อให้สามารถกราบไหว้บูชากันได้โดยสะดวก เพราะนอกจากตำรวจที่สถานี
ตำรวจสามเสนให้ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นอย่างมากแล้ว หลวงพ่อยังเป็นที่เคารพสักการะของ
ประชาชนทั่วไปในย่านนี้ด้วย **ปัจจุบันนี้** เมื่อผ่านไประหว่างด้านหน้าสถานีตำรวจนครบาลสามเสนก็จะ
เห็นพระพุทธรูปสององค์ประดิษฐานอยู่ในซุ้ม องค์ใหญ่คือหลวงพ่อสามเสนองค์จริง ส่วนองค์เล็ก
เป็นรูปจำลองสำหรับผู้เลื่อมใสมาปิดทอง นอกจากนั้น ถ้าสังเกตให้ดีจะเห็นว่าไม้ผู้นาดอกไม้
สีเหลืองมาบูชาอยู่มิได้ขาด นายตำรวจท่านหนึ่งเล่าว่า เคยมีผู้นาดอกไม้สีแดงมาบูชาหลวงพ่
ปรากฏว่าวันนั้นทั้งวันมีแต่คดีร้ายแรงเข้ามามากผิดปกติ ดังนั้น หากเห็นว่ามิดอกไม้สีแดงมาวาง
บูชาหลวงพ่เมื่อใด ก็จะต้องคอยเก็บออกไปทุกครั้ง เรื่องราวของหลวงพ่อสามเสน ดูเหมือนเป็น
การหวงคืนมาอีกครั้งหนึ่งของตำนานพระลอยน้ำ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อย่านสามเสน สืบมาจนถึงปัจจุบัน

หลวงปู่ทวด วัดประสาธตบุญญาวาส

สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ประมาณ พ.ศ.๒๓๗๖ เดิมชื่อ
วัดคลองสามเสน แต่ชาวบ้านนิยมเรียกว่าวัดขวิด อาจเนื่องมาจากบริเวณนี้มีต้นมะขวิด
จำนวนมาก ต่อมาภายหลังมีการเปลี่ยนชื่อวัดให้เป็นทางการ ในปี พ.ศ.๒๔๘๗ จึงได้ชื่อว่า
วัดประสาธตบุญญาวาส ราว พ.ศ.๒๔๙๘ วัดนี้ถูกไฟไหม้เสียหายเกือบหมด คงเหลือเพียงศาลา
การเปรียญไม้สักซึ่งทางวัดยังรักษาไว้เป็นอย่างดี แต่ปิดไว้ไม่ได้ใช้งาน เนื่องจากเกรงว่าศาลา
เก่าแก่มากเกินไปกันเป็นจำนวนมากจะรับน้ำหนักไม้ไหวและพังลงมาได้ ปัจจุบัน
จึงเป็นที่เก็บรักษาธรรมมาสน์โบราณไว้เท่านั้น เชื่อกันว่าศาลาการเปรียญหลังนี้สร้างตั้งแต่สมัย
รัชกาลที่ ๓ ด้วยบริเวณหน้าจั่วมีสัญลักษณ์ของพระองค์ จึงถือเป็นโบราณสถานสำคัญ ซึ่งกรม
ศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนไว้เรียบร้อยแล้ว

จนถึงปัจจุบัน เฉพาะที่วัดประสาธตบุญญาวาส ได้มีการพุทธาภิเษกวัตถุมงคลหลวงปู่ทวดมาแล้ว
ประมาณ ๒๐ รุ่น ตั้งแต่รุ่นแรกๆ ที่ทางวัดอาศัยชาวบ้านกดพิมพ์พระด้วยมือ อย่างเช่น หลวงปู่ทวด
รุ่นเสด็จฯ ยกช่อฟ้า รุ่นฉลอง ๒๒๐ ปี ฯลฯ

บรรยากาศการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ใช้ออมูล

๑. คุณ กิมฮวย แซ่เฮ้ง อายุ ๗๘ ปี
๒. คุณ ตีม กล้าโพ้ง อายุ ๖๗ ปี
๓. คุณ แสง ตั้งจิตเพิ่มความดี อายุ ๖๗ ปี
๔. คุณ อุ่น วงศ์ธาตุ อายุ ๖๖ ปี

ผู้สัมภาษณ์

๑. นายภูวนัย ครุฑาพันธ์ หัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา
๒. นางสาว ธนัชญา คมสาคร นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ
๓. นางสาว จีรนันท์ เปลียนวงศ์ นักวิเทศศึกษา ปฏิบัติการ

ข้อมูลการสัมภาษณ์

คุณภวนัย-----ผมขอแนะนำนะครับผมชื่อภวนัยเป็นหัวหน้าฝ่ายกิจการนักศึกษา คุณธนัชญาเป็นนักวิชาการ
ชำนาญการพิเศษ ด้านงานกิจการนักศึกษา และน้องเจี๊ยบ จีรนันท์ จะเก่งด้านภาษาอังกฤษ นักวิเทศสัมพันธ์ ที่มา
วันนี้ต่อไปอาจจะมาลงคุยหลายๆครั้ง ทางมหาวิทยาลัยมีนโยบายอยากจะพัฒนาชุมชนของศิลปวัฒนธรรมที่เรา
มองว่าอาจสูญหายไปหรือยังมีอะไรที่ยังไม่ถูกนำมาเผยแพร่ให้กับสาธารณชน ฝ่ายกิจการนักศึกษาจึงต้องดูแล
ศิลปะของชุมชน เราจะมีอยู่ ๒ โซน คือราชผาตัดที่มาร่วมใจแต่ผมจะรับผิดชอบทางด้านชุมชนทำน้ำสามเสน วันนี้
จะมาทำข้อสัมภาษณ์เบื้องต้น ซึ่งอยากจะสัมภาษณ์ซัก ๖ ท่าน ครอบคลุมพี่ติ่มหาผู้เฒ่าผู้แก่ของชุมชนที่จะมาให้
ข้อมูลแก่เรา และจะให้น้องเจี๊ยบเป็นผู้สัมภาษณ์เบื้องต้นก่อน

คุณธนัชญา-----ป่าทำมาก็ปีแล้วคะ

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง -----ได้รับเข็มมา ๒๕ ปี ตอนนี้อายุ ๗๘ ปี ชื่อกิมฮวย แซ่เฮ้ง มีลูกชาย ๔ คน ป้า แม่เป็นคน
ไทย พ่อเป็นคนจีน อยู่จังหวัดพิจิตร แต่แต่งงานกับคนจีนแท้เลย ป้าเป็นประธานผู้สูงอายุในนี้ น้ำท่วมป่าก็ไป ไป
สัทธิบบ้าง

คุณจีรนันท์-----ลูกชายป่าอยู่ที่นครบ

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง -----อยู่กับลูกชาย ลูกทำงานวชิระคะ เป็นจิตอาสาอยู่ที่นั่น ป้าอยู่สามเสนมา ๓๐ กว่าปีแล้ว

คุณธนัชญา-----ป่าจบอะไรมา

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง -----จบป.๔ คะ โรงเรียนวัด ศาสนาพุทธ

คุณจีรนันท์-----มีญาติพี่น้องที่ยังอยู่ที่นี้อีกไหมคะ

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง -----ก็มีป่าอยู่ที่นี้คะ

คุณจีรนันท์-----เบื้องต้นของคุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง ก็ทราบแล้วแต่ในข้อมูลเชิงลึก ประวัติของชุมชนจะคุยกันอีกที

คุณธนัชญา-----คุณป่าชื่ออะไรอายุเท่าไรคะ

คุณอรุณ วงศ์ธาดู-----ชื่ออรุณ วงศ์ธาดู อายุ ๖๖ ปี เป็นเลขานุการผู้สูงอายุ จบการศึกษา ป.๔ มีลูกคนเดียว ลูกอยู่
ต่างจังหวัด ป้าอาศัยทะเลเบียนเพื่อนอยู่ที่สยาม แต่ตัวเองไปอยู่สาย ๔

คุณธนัชญา-----แล้วคุณลุงชื่ออะไรคะ

คุณแสง ตั้งจิตเพิ่มพูนความดี-----ชื่อแสง ตั้งจิตเพิ่มพูนความดี อายุ ๖๗ ปี อยู่นี้มา ๒๕ ปีแล้ว รับจ้างทั่วไป

คุณธนัชญา-----แต่ก่อนแถวนี้มีสภาพเป็นอย่างไรคะ

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง -----ตรงนี้เป็นตลาด มีการค้าขาย ขายอาหาร ขายกับข้าว คนเยอะมาก ที่นี้เป็นศูนย์รวม
เพราะใหญ่ที่สุด

คุณแสง ตั้งจิตเพิ่มพูนความดี-----เมื่อก่อนทหารเรือมาจอดหลายลำ มาซื้อของ

คุณอุ้ง วงศ์ธาตุ-----รูปเก่าๆจะไม่ค่อยมีเพราะคนจีนสมัยก่อนไม่นิยมถ่ายรูป

คุณธนัชญา-----แต่ก่อนที่ขึ้นชื่อพวกอะไรบ้างคะ

คุณแสง ตั้งจิตเพิ่มความดี----ทำเรือทราย ทำเรือข้าวสาร ซึ่งเรือมาจากไหนก็มาจอดตรงนี้หมด

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง -----สมัยก่อนตรงทำนี่เมื่อก่อนค้ามางมกั้งมหายกัน และการลักขโมยก็ไม่ค่อยมีเลยเพราะ
ใกล้วัง แต่มีพวกการพนัน

คุณแสง ตั้งจิตเพิ่มความดี-----ทำน้ำเรือจอดเต็ม ร้านอาหารมีหลายร้าน ข้าวต้มขายดี ขนมหินไหลลามีชื่อ ร้าน
พวกนี้ตอนนี้เลิกกันหมดแล้วเพราะอายุเยอะแล้ว ที่เสียไปแล้วก็มี

คุณจිරันท์-----อาหารอื่นๆที่สมัยก่อนหายไปมีไหมคะ

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง-----ก็ยังมีอยู่ ตรงข้างประตูวัด ตั้งเดิมปู่ตายยายขายแล้วเค้าก็แยกไปคนละที่ มีหลายที่

คุณธนัชญา-----แต่ก่อนนี่นี่เป็นทั้งแหล่งตลาดสด ค้าขายใช้ไหมคะ

คุณอุ้ง วงศ์ธาตุ-----สมัยก่อนมีโกดังที่ตรงเค้าสร้างบ้านใหม่ที่ติดกับเกื่อนะเป็นโกดังเก็บข้าว อย่างเอามาให้
บริษัทนี้แต่เรือไปไม่ถึงก็เอารถหกล้อมารับ สมัยก่อนมีจับกังแบกข้าวสาร พวกเสมียนข้าว จะมีเหล็กแหลมอันนี้
กระดิ่งเล็กๆ อันนี้ ดูข้าวว่าสวยไหมใช้ได้ไหม ส่วนใหญ่ที่นี้คนจีนไหลล่ายอะ ประวัติถามเจ้าอาวาส อ.เชน ท่านรู้
หมด ตั้งแต่เป็นลูกศิษย์วัดยันบวชเณร วัดประสาธฯคะ

คุณธนัชญา-----เดี๋ยวนี้แตกต่างไปจากเดิมไหม

คุณตี๋ม กล้าโพ้ง-----เดี๋ยวนี้ไม่มีอะไรเลยเปลี่ยนไปเยอะ โรงทำกุญแจ โรงเลื่อยก็ไม่มีแล้ว

คุณธนัชญา-----ส่วนใหญ่คนในนี้ประกอบอาชีพอะไรกัน

คุณตี๋ม กล้าโพ้ง-----ถ้าสมัยก่อนก็ค้าขายแต่ถ้ารุ่นสมัยนี้ก็ได้ขายแล้ว

คุณภูวนัย-----ทำไมถึงเปลี่ยนขนาดนั้นที่ว่าเมื่อก่อนค้าขายเจริญรุ่งเรือง

คุณตี๋ม กล้าโพ้ง-----วัฒนธรรมเข้ามา เทคโนโลยีเยอะพอลูกหลานไปเรียนคอมพิวเตอร์ จะให้ค้าขายผัดอาหารก็
คงไม่ได้ รุ่งหลานแล้วไม่มีใครทำ

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง-----อย่างชุมชนทำน้ำสามเสนเหมือนเป็นแหล่งที่สำคัญอย่างวัดปราสาทฯ ศาลเจ้าที่กง ซึ่ง
เป็นศูนย์รวม มีหนัง มีละคร มีลิเก

คุณตี๋ม กล้าโพ้ง-----สมัยก่อนพอมิงานศาลเจ้า ลีเก๑๕ วัน ละครชาตรี หนังจอใหญ่ คนเยอะมาก ตรงโรงแรม
สยามสมัยก่อนมีชาวบ้านอยู่ ก็เดินมาดู คนแน่น แม้แต่พระท่านยังมาแอบดู

คุณภูวนัย-----ตลาดเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เริ่มหาย เป็นเพราะอะไร

คุณตี๋ม กล้าโพ้ง-----ตั้งแต่ ปี๒๕๔๑-๒๕๔๒ พอมิวัง ก็ต้องเจียบส่งเสียงไม่ได้

คุณธนัชญา-----คนแก่ที่นี้เยอะไหม และที่ดินเป็นของใคร

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----ร่วม ๒๐๐ คน อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ส่วนที่ดินเป็นของสำนักทรัพย์สินฯและจะมึงมาทำห้องน้ำให้ไหม ซึ่งเค้าตั้งมาให้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่ยังไม่มีการทำให้เลย

คุณธนัชญา-----สิ่งที่ชุมชนต้องการคือเป็นหอประชุมด้วย

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----นักศึกษาจะได้ใช้เวลาที่มีกิจกรรมด้วย เวลาประชุมอาจารย์ก็จะให้เข้ามาในนี้

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง-----มีศูนย์เด็กก่อน มีกีฬา คือถ้าทำแล้วต้องมีคนดูแล

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----สมัยก่อนศูนย์สุขภาพจะอยู่ในวัด คือเวลามาทำกิจกรรมนักเรียนเยอะ ซึ่งต้องพาเด็กไปเข้าที่วัด ก็เกรงใจเค้า แต่ก่อนห้องนี้เป็นห้องสมุดนะ

คุณธนัชญา-----เรื่องศิลปวัฒนธรรมที่นี้ส่วนใหญ่จะเป็นพวกอะไรคะ

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----มีวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ วันพ่อ วันแม่ วันแห่เทียน ที่วัดประสาธาฯ สมัยก่อนรัชกาลที่ ๔ เค้าเรียกวัดปากคลองสามเสน ตอนนี้อยู่สบายแล้วเพราะว่าคนงานในวังเค้ามาทำบ้านอยู่ จากคลองตรงนี้ไปถึงเขตดุสิต

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง-----เมื่อก่อนในน้ำมีปลามากมาย ใครจับไม่ได้ มีบ้านไม้สักอย่างสวยงาม เดี่ยวนี้ก็ต่างคนต่างแยกกันไป

คุณภูวนัย-----อยากจะทำรูปชุมชนตอนเก่าๆ

คุณแสง ตั้งจิตเพิ่มความดี-----จะไม่ค่อยมีแล้ว แต่บ้านสองแถวตรงหัวมุมเก่าที่สุด

คุณธนัชญา-----ภาษาที่ ใช้ส่วนใหญ่เป็นแบบภาษาจีนไหม

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----ก็มี ลูกหลานเค้าก็พูดกันเอง บางทีคนแก่พูดแต่ลูกหลานพูดไม่เป็น

คุณกิมฮวย แซ่เฮ้ง-----เค้าเป็นที่เลี้ยงชุมชน เป็นหมอแหละมาแนะนำเรื่องโรคต่างๆ

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----เวลาประกาศเสียงตามสายเรียกมาทำกิจกรรมยังไม่มากนักเลย

คุณจิรนนท์-----แล้วอย่างเวลาเราจะให้ข้อมูลคนในชุมชนที่เป็นคนรุ่นใหม่ มันยากนะ

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----อย่างคนตงงานที่มีอันจะกินเราประกาศเสียงตามสาย อย่งได้ของอาจารย์มาก็ประกาศให้เค้าฟัง หรือโรคที่มันต้องติดต่อ เรามีกฎหมายรับรองตี ๕ - ๘ โมง และ ๖ โมงเย็น - ๑ ทุ่ม

คุณธนัชญา-----อย่างในชุมชนอยากจะให้มีอะไรที่จะดำรงสืบทอดคงอยู่ต่อไป

คุณติ่ม กล้าโพ้ง-----เราอยากให้มียุ่เรื่องของศิลปะ วัฒนธรรม บางทีปู่ย่าตายายมึงงาน เค้าให้ทำแบบนี้แล้วเราสอนเค้า เค้าก็ว่าเราล้าหลัง ไม่ทันสมัย

คุณภูวนัย-----แล้วส่วนใหญ่ใครที่มาร่วมกันทำ

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----ก็มีเก้าเก้าเป็นกรรมการ เช่นมี ๑๐ คน ก็ดูว่าเราจะเลือกใครเป็นหัวหน้า ดูแลเงิน ถือเงิน

คุณธนัชญา---ศาลเจ้าที่นี้ขอพรตั้งในเรื่องอะไรคะ

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----ขอพรดีมากคะ เรื่องเจ็บป่วย สอบ และแก้บนด้วยละคร หน้า ละครชาตรี หรือหมู เป็ด ไก่ ผลไม้ก็ได้ แล้วแต่เราก็เป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชุมชน

คุณภูวนัย-----ตอนนี้คณะกรรมการของชุมชนมีโครงสร้างใหม่ว่าใครเป็นประธาน ใครเป็นรอง หรือเลขา

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----มีคะ ประธานชุมชนอยู่ตรงสะพานแดง คุณเก่ง

คุณแสง ตั้งจิตเพิ่มความดี-----ตรงนี้บ้านทั้งแถบไม่มีก็คนน้อย ตรงนั้นคนเค้าเยอะ พวกอีสาน พวกขับรถ มาขอเข้าทะเบียน ที่ติดกับเกือชุมชนทั้งแถบเค้าเรียกสะพานแดง

คุณภูวนัย-----สมัยก่อนทำไมเรียกสะพานแดง

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----เป็นที่ครึ่งทรายครึ่งอิฐมอญแดงๆ

คุณธนัชญา-----แสดงว่าชุมชนนี้ตั้งแต่จิวและไหหลำ

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----ตอนนี้แขกกับอินเดีย ฮินดู และพม่าก็เยอะมาก และสมัยก่อนผักโลนึ่ง ๒ บาท ผักกระเฉดมัดละ ๓ บาท

คุณภูวนัย-----ในอนาคตคาดว่าอีกไม่นานจะทำทางเดิน และตรงหน้าโรงพยาบาลจะมีท่าเรือ เลยตรงโรงแรม เดอะสยาม ท่านอธิการบอกต่อไปจะมีท่าเรือนวนินทร์

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----ถ้ามีเรือข้ามฟากจะดีมากเพราะจากสะพานซึ่งฮิมารถติดมาก ส่วนเรื่องต่างๆ ก็มีแผ่นทองที่เค้าเขียนลงอักขระเพื่อเอาแผ่นทองเป็นหลอม ปรากฏว่าใส่ไป ๒๐ อัน ม้วนเป็นตระกุดไม่ละลาย ค่อนข้างดังมีชื่อเสียงมากวัดนี้และหล่อ พระเดือนวันเดือน

คุณภูวนัย-----มีกี่คนครับที่จัดไปแสดง ถูกเชิญไปร่วมงาน ไปแสดง

คุณอรุณ วงศ์ธาตุ-----บางที่ต้องถามก่อนเพราะบางครั้งคิดว่าไปแน่ๆ แต่สุดท้ายไม่เอาไม่ไป ก็ต้องถามความสมัครใจ

คุณภูวนัย-----คือเรามีความสำคัญที่จะออกชุมชนให้เด็กรุ่นใหม่ดูว่านี่แหละคือความสำคัญของเรา

คุณตี๋ม กล่าวโพ้ง-----สมัยเป็นเด็ก เพลงพวงมาลัย รำวงมาตรฐาน สอนเด็กมหาวิทยาลัย สอนดุสิต สอนสุนัน สมัยก่อนเป็นครูฝึกหัด เค้าจะออกตามโรงเรียนเทศบาล วันที่เค้าจบเค้าจะมีกิจกรรม จังหวะที่เราเรียนมาแล้วรำวงมาตรฐานเป็นพวงมาลัย ปีใหม่ปิดเทอมเราก็จะจำ สอนรำ ทำนั่นทำนี่ และแต่ก่อนสวนอ้อยเค้าจะมีอาจารย์มาสอน

คุณภูวนัย-----จุดเด่นของชุมชนเราคืออะไร

คุณติ่ม กล่ำโพ้ง-----นอกจากพระก็ยังมีหมอดูที่มีชื่อเสียง อยู่ตรงเยื้องข้าวต้มปลา จะเป็นแบบหมอดูคนจีน ดูฮวงจุ้ย
ขึ้นบ้านใหม่ ดูฮวงจุ้ยเวลาแต่งงาน ค่าดู ๓,๐๐๐ แต่งงาน ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐

ครับสุดท้ายนี้ ทางทีมงานของมหาวิทยาลัยนวมินทราชิต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่ามาให้
ข้อมูลกับพวกเรา ซึ่งทางมหาวิทยาลัยจะนำข้อมูลเหล่านี้ไปเผยแพร่ข้อมูลให้สังคมและชุมชนอื่นๆ ได้รับรู้ประวัติ
ความเป็นมาของชุมชนที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนานที่ซ่อนตัวอยู่ในเมือง แห่งนี้ต่อไปครับ

